

kun findes 50 Mennesker her i Landet, som brygge undergjæret Ol., hvor Hensynet dertil ikke være det Afgjørende, idet man ikke effektivt lægger egentlige Banfælgigheder eller Hindringer i Veien for deres Gjærning, men kun paalægges dem en personlig Ubehagelighed, som de maa se at finde sig i af Hensyn til den enorme Betydning, Spørgsmaalet har, baade i moralisk og i økonomisk Henseende, for de øvrige Millioner af Befolkningen.

Jeg stemmer med den sidste ærede Taler i hans Opfattelse, at Mulkter for Overtrædelse af Lovens Forskrifter ikke ere fuldt tilstrækkelige til at sikkre Lovens Overholdelse; men jeg har beroliget mig ved den Tanke, at hvis der kommer til at foreligge Overtrædelser, om hvilke det bestemt kan siges, at de ere skete i svigagtig Hensigt, ville saadanne Forseelser formentlig komme ind under den almindelige Lovgivning og blive straffede efter dens Regler som Bedrageri eller Lignende. Hvis jeg tager feil heri, nærer jeg samme Mening som den sidste ærede Taler, at Fængselsstraf burde føies til de Straffe, som her foreslaas, nemlig Mulkter og Offentliggjørelse af Navn. Mulktering maa ganske vist finde Sted, men det forekommer mig ikke, at den foreslaaede Mulkteringsmaade er ganske rationel. Man har her sat Grændserne ved 2,000 og 10,000 Kr., altsaa efter et Forholdstal som 1—5, men da Bryggerierne i Storrelse variere langt mere end efter dette Forholdstal, er det næppe retfærdigt at sætte Mulkterne saaledes. Det fremgaar af Lovforslagets Motiver, at der findes 38 Bryggerier i Landet, som tilfammen ikke producere mere end c. 172,000 Tdr. undergjæret Ol. eller gennemsnitlig hver c. 4,500 Tdr. om Aaret, medens 7 Bryggerier tilvirke c. 390,000 Tdr. eller gennemsnitlig hver c. 56,000 Tdr., saaledes at disse 2 Klasser forholde sig til hinanden som 1—12. Men ogsaa indenfor disse Klasser er der stor Difference; det er bekendt nok, at enkelte Bryggerier brygge over 100,000 Tdr., og naar Gjennemsnitproduktionen for hvert af de 38 Bryggerier ikke er mere end 4,500 Tdr., tør man vel gaa ud fra, at der er enkelte, som kun producere 2—3,000 Tdr., med andre Ord, at Forholdet i Virkeligheden er som 1—50 eller maaste et endnu større Tal. Det er jo ikke billigt, at den store Brygger skal straffes med en forholdsvis langt mindre Mulkst end den lille Brygger. Man kunde meget let undgaa dette ved at sætte Mulkten i Forhold til Produktionssevnen, saaledes at den fastsættes til et vist Antal Ore pr. Td. af det Kvantum Ol., som var produceret i et vist Tidrum f. Ex. i de sidste 2—3 Maanedes, før Forseelsen var begaaet.

Dermed vilde man opnaae en større Sigelighed ved Straffemaaden. — Ogsaa jeg har lagt Mærke til, at der mangler en Bestemmelse om Oltolden, og jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorledes det har kunnet ske, at den ikke er indkommen i dette Lovforslag, da man jo dog har indsat en Bestemmelse om, at naar Brændevinsafgiften forhøies, skal ogsaa Brændevinstolden ved Indførelse fra Udlandet forhøies i lignende Forhold. Jeg antager, der maa ligge specielle Aarsager til Grund herfor, som formentlig senere ville blive opklarede. Det er vist, at dersom der ikke samtidig med denne Lovs Strafftræden finder en meget betydelig Forhøielse Sted af Oltolden, ville de danske Olbryggerier blive meget betydelig brøstholdne ligeoverfor de fremmede.

Med Hensyn til Brændevinsafgiften har jeg egentlig ikke Andet at bemærke, end hvad jeg allerede har udtalt, at jeg vilde ønske den endnu høiere, men skal med Glæde slaa mig til No med den Sats, som her foreslaas. — Ogsaa jeg er gjort opmærksom paa, at Eddikefabrikationen vil blive fuldstændig ødelagt, dersom der ikke samtidig med denne Lovs Strafftræden foretages en Forandring med Hensyn til Tolden af Eddike fra Udlandet. Der konsumeres her i Landet omtrent 800,000 Potter 8° Brændevin til Eddike, og der indføres ca. 250,000 Potter 8° Brændevin. Hvis Lovens træder i Kraft uden nogen Tilfølsbestemmelse enten i den eller andet Steds om Indførselstold af Eddike, vil den Afgift, som Eddikebryggerierne skulle svare, øges med omtrent 300—350,000 Kr. om Aaret, medens Importen af Eddike ikke vil koste mere end hidtil. Det vil indses, at det vil føre til Eddikebryggeriernes fuldstændige Ruin, og jeg tror ikke, at det er nødvendigt at gaa frem paa den Maade. Jeg tror, at man vil kunne gjøre ligesom i Tyskland, at forandre Alkoholens Natur ved Tilsetning, saaledes at den kan bruges til Eddike, men ikke gaa over i Forbruket som berusende Drikke, og den vil da kunne gives helt fri.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kredens (Schlegel) foreslog, at en Del af Skatten skulde gaa direkte til Sygekasserne i de forskellige Kommuner, og at, hvad der blev til Rest derudover, skulde overlæveres Kommunerne. Jeg tror ikke, at man skal tilstræbe at opnaae altfor mange Diemed paa samme Gang; thi man komplicerer derved Sagen og det gaar let, som naar man vil styde efter 3—4 Jule paa een Gang; man faaer tilfaldt slet ingen. Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som maa være Gjensstand for Arrangements mellem vedkommende Kommune og dens Sygekasse. Naantlig